

alt Fald ikke paa den mest sparsommelige. Jeg erklærer mig lige saa fuldt som Betænkningen for Folketingets Formue- og Indkomstskat. Jeg erklærer mig villig til at forhandle med det andet Ting om Grundskat efter Værdi. Jeg tror for mit Vedkommende ikke, at det vil være rigtigt og retfærdigt paa en Gang at gaa bort fra alle Grundskatter til Staten, og jeg tror egentlig ikke, naar det kommer til Stykket, at den ærede Ordfører mener det. Jeg vil derfor sige med det samme til den højtærede Finansminister, der i Gaar tilbød, at vi godt kunde blive fri for Afskrivning og beholde Hartkornsskatterne, at det Tilbud takker jeg ikke den højtærede Minister for, og jeg agter ikke at tage imod det. Det forekommer mig, at det Arbejde, der forelaa Udvalget, naar Sagen overhovedet skulde til Udvalg, vilde have været at rette sin Opmærksomhed paa, hvordan man ønskede Ejendomsskylden bestemt. Jeg kan for mit Vedkommende ikke se rettere, end at der særlig er tre Punkter, som maa gøres til Genstand for Forandring i det, som er foreslaaet af det andet Ting. Hovedmomentet maa selvfølgelig være en fuldt retfærdig og betryggende Taksation og Vurdering af Ejendommene, saaledes at den ikke alene kan tjene som Grundlag for en Statskat, større eller mindre, hvad vi nu kunne blive enige om, at vi skulle udrede — men at den ogsaa fremfor alt kan tjene som retfærdig Basis for Grundskat til Amts- og Sognekommune. I den Henseende nægter jeg slet ikke for mit Vedkommende, at jeg særlig sætter Pris paa Ejendomsskylden fremfor de nuværende Hartkornsskatter, idet vi faa de hidtil saa at sige skattefri Objekter draget frem i Kommunerne. Og for det andet maatte man søge at komme til en fornuftig Reduktion af Ejendomsskylden for de mindre Ejendomme, saaledes at, saa vidt muligt, de mindre Ejendomsbesiddere ikke kom til at lide Tab ved Skatten til Staten. Derimod tror jeg ikke, det vil være muligt at reducere Ejendommenes Værdi med Hensyn til Skatten til Kommunerne, da det vilde foraarsage, at det kun blev enkelte Folk, som kom til at betale nogen Skat. Og til syvende og sidst maatte man søge at faa indført en passende Overgangstid, indtil Bestemmelserne fuldtud traadte i Kraft. Den værste Anke, der kan rettes mod Forslaget, er absolut, at det kommer for brat, at de Folk, der have købt deres Ejendomme under de hidtilværende Skatteforhold, have maattet betale for det, og

selv om det i og for sig er fuldt ud retfærdigt at tage denne Formueforøgelse fra dem pludselig paa en Gang, er det klart, at noget taler for at bruge en længere Overgangstid, ligesom man har gjort i alle andre Lande. Men disse Spørgsmaal, som jeg kunde ønske vare gjorte til Genstand for Udvalgsforhandling, ser man ikke der er arbejdet det mindste paa. Tværtimod, de 10 Dage, Forslaget har ligget i Udvalg, forekomme mig nærmest spildte.

Saa ræsonnerede den ærede Ordfører over, at vi havde tilladt os at anføre vort Standpunkt, og mente, at dette muligvis vilde forvolde, at der ingen Ting kom ud af det hele. Jeg kan ikke antage andet end, at det maa være det ærede Medlems behagelige Spøg, og i Særdeleshed da den ærede Ordfører i sin Betænkning og i sine Udtalelser her i Salen ikke er kommen til noget bestemt Standpunkt ud over Skattekommissionens, forekommer det mig dog, at han maa unde os andre, der have et Standpunkt, den Frihed, at vi komme frem med det. Som et Bevis for, at vi kunne skade ved at indtage en bestemt Stilling efter vor Anskuelse, nævnte det ærede Medlem vor Stilling i Fjor til Brændevinsdagsordenen. Derved, sagde han, gave vi Anledning til det nuværende Ministeriums Dannelse. Det gælder altsaa ogsaa Folk inden for hans eget Parti. Af og til har jeg hørt adskillige ret dristige Paastande her i Tinget, ikke mindst, naar vi stode i Nærheden af Valgene, men det forekommer mig dog ikke, at jeg har hørt noget lignende som den Paastand, det ærede Medlem fremkom med i Gaar, navnlig i Retning af ligefrem at forvanske Kendsgeringerne, og det forekommer mig særlig underligt i det ærede Medlems Mund. Det var jo netop det ærede Medlem, der i Fjor under Brændevinsdagsordenen førte det store Slag for at rydde Toldloven af Vejen og gøre den af Folketinget i tre Aar vedtagne Toldlov saa lidet betydende, at den nærmest maatte lignes ved ingen Ting. Og ikke alene det, men den Maade, hvorpaa han motiverede sit Standpunkt for at rydde Toldloven til Side, gjorde absolut det Indtryk, at det ærede Medlem nærmest vilde støtte den protektionistiske Strømning, som gaar i vort Land. Det var akkurat de samme Argumenter, vi i sin Tid have hørt fra det ærede Medlem for Horsens, og det er derfor ret forklarligt, at de protektionistiske Kredse her i Landet have tænkt: Her se vi, at en af Flertallets Førere her i Tinget har skiftet Overbevisning i det for